

DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Vasilisa Iorga

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Tutun-CTC” împotriva Vasilisei Iorga cu privire la rezilierea contractului, încasarea sumei, penalității și dobânzii de întârziere

împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2014, prin care a fost restituit apelul declarat de Vasilisa Iorga, ca fiind depus cu încălcarea termenului de declarare a apelului

constată:

La 10 noiembrie 2010, SA „Tutun-CTC” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vasilisei Iorga cu privire la rezilierea contractului, încasarea sumei, penalității și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că conform clauzelor contractului de achiziție a materiei prime tutun nefermentat nr. 05-AT din 10 februarie 2010, SA „Tutun-CTC”, în calitate de beneficiar și cumpărător, a efectuat achitarea prin avansare a sumei de 134166,81 lei, ce constituie 30 % din valoarea totală a cantității de tutun contractată.

Iar Vasilisa Iorga s-a obligat de a cultiva, produce și livra SA „Tutun-CTC”, 25 tone de tutun nefermentat, conform condițiilor, prețului și în termenele stabilite prin anexele contractului enunțat.

Invocă neexecutarea corespunzătoare a clauzelor contractului menționat, fapt ce a generat adresarea în instanța de judecată.

Solicită rezilierea contractului de achiziționare a tutunului nefermentat nr. 05-AT din 10 februarie 2010 încheiat între SA „Tutun-CTC” și Vasilisa Iorga și încasarea de la Vasilisa Iorga în beneficiul SA „Tutun-CTC” a sumei avansului în mărime de 134166,81 lei, clauzei penale contractuale în mărime de 49900 lei, dobânzii contractuale calculată pe perioada de până la 01 noiembrie 2010 în mărime de 15109,7 lei, în total 199176,51 lei, precum și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 26 ianuarie 2011 a fost admisă parțial acțiunea, confirmat că contractul de achiziționare a tutunului nefermentat nr. 05-AT din 10 februarie 2010 încheiat între SA „Tutun-CTC” și Vasilisa Iorga este rezolvit, încasat de la Vasilisa Iorga în beneficiul SA „Tutun-CTC” prejudiciul în mărime de

134166,81 lei, a dobânzii în mărime de 15109,7 lei și a clauzei penale în mărime de 9980 lei, în total 159256,51 lei, la fel a fost încasat de la Vasilisa Iorga în beneficiul SA „Tutun-CTC” taxa de stat achitată în mărime de 5975,30 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 noiembrie 2011 a fost respins apelul declarat de Vasilisa Iorga și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2012 a fost admis recursul declarat de către Iorga Vasilisa, casată integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Cahul.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 05 aprilie 2013 a fost admisă parțial acțiunea, confirmat că contractul de achiziționare a tutunului nefermentat nr. 05-AT din 10 februarie 2010 încheiat între SA „Tutun-CTC” și Vasilisa Iorga este reziliat, încasat de la Vasilisa Iorga în beneficiul SA „Tutun-CTC” suma avansului în mărime de 134166,81 lei, suma clauzei penale în mărime de 14970 lei și suma dobânzii contractuale în mărime de 15109,70 lei, iar în total suma de 164245,51 lei. De asemenea, a fost încasat de la Vasilisa Iorga în beneficiul SA „Tutun-CTC” suma taxei de stat achitate în mărime de 5975,30 lei.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2013 a fost admisă cererea de strămutare a cauzei și pricina civilă a fost strămutată pentru examinarea cererii de apel în Curtea de Apel Comrat.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2014 apelul declarat de Vasilisa Iorga împotriva hotărârii primei instanțe a fost restituit ca fiind depus cu încălcarea termenului legal de declarare a apelului.

La 07 martie 2014, Vasilisa Iorga a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 18 februarie 2014, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală.

În sensul dat menționează că după adoptarea hotărârii instanța de judecată a pronunțat doar dispozitivul acesteia, fără a-i înmâna copia, fapt ce se demonstrează prin lipsa recipisei respective în dosar.

Afirmă că prin faptul că nu i-a fost înmănat dispozitivul hotărârii a fost lipsită de dreptul și posibilitatea de a cunoaște soluția instanței de judecată, deoarece această hotărâre cuprinde un șir de sume enorme pe care este imposibil să le memorizezi, fapt ce împiedică formularea apelului.

Susține că imediat după pronunțarea dispozitivului hotărârii ea a solicitat o copie, însă i-a fost refuzat eliberarea dispozitivului hotărârii din cauza căror-va dificultăți tehnice, fiindu-i propus să se prezinte peste câteva zile.

Indică că concomitent a lăsat și cerere privind înmânarea hotărârii motivate și personal s-a adresat direct la magistrul cu întrebarea în cauză pentru a concretiza data concretă când ar putea primi hotărârea, deoarece deplasarea din satul unde locuiește spre or. Cahul presupune dificultăți și cheltuieli. La întrebarea dată, judecătorul i-a promis trimiterea hotărârii motivate pe poștă în termenii legali, explicându-i că termenul de 30 zile va curge din data primirii hotărârii motivate.

Menționează că primind hotărârea motivată prin poștă la 02 mai 2013, a depus apel la 31 mai 2013, în termen. Nu a solicitat repunerea în termen, deoarece a considerat că este depus în termen după cum a procedat instanța.

Afirmă că instanța de apel nu i-a dat posibilitate ca în cadrul ședinței de judecată să se expună asupra acestui termen de atac.

Susține că instanța de apel prematur a emis încheierea recurată în lipsa recurente și în lipsa apărătorului acesteia.

Consideră nejustificat argumentul Curții de Apel privind lipsa împuternicirilor avocatului Marina Galupa și că cerința de amânare pe motiv de boală este nejustificată.

Deoarece instanța de apel a citat avocatul Marina Galupa, considerând că astfel odată ce l-a citat înseamnă că a recunoscut prezența acestui avocat în cauza dată la Curtea de Apel.

Indică că nu e clar din ce considerente instanța de apel a constatat neîntemeiat motivul de boală, mai ales că a fost depusă cerere de amânare în modul stabilit de lege.

Invocă că instanța de apel a interpretat eronat legea privind termenul de atac.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că copia încheierii contestate cu recurs a fost expediată în adresa recurente la 19 februarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 198), care a fost recepționată de către ultima la 28 februarie 2014, așa cum rezultă din avizul de recepție.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 martie 2014, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin încheierea din 18 februarie 2014, Curtea de Apel Comrat a dispus restituirea cererii de apel depuse de Vasilisa Iorga împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul din 05 aprilie 2013.

La adoptarea acestei soluții instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Instanța de recurs reține ca justificată concluzia instanței de apel cu privire la depunerea apelului de către Vasilisa Iorga în afara termenului legal.

În susținerea opiniei date se vor reține prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care expres statuează că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă actele pricinii, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Cahul, prin care a fost admisă parțial acțiunea SA „Tutun CTC”, a fost emis și pronunțat la 05 aprilie 2013.

Cu toate acestea, Vasilisa Iorga, a depus cererea de apel împotriva acestei hotărâri numai la 31 mai 2013, respectiv, cu încălcarea termenului prevăzut de lege, fără a solicita repunerea în termen a acestuia, în ordinea stabilită la art. 116 CPC.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul recurente cu referire la faptul că termenul de declarare a apelului, la caz, începe a curge de la data recepționării hotărârii motivate, respectiv de la 02 mai 2013, astfel considerând că a depus apelul în termen la 31 mai 2013.

Or, după cum a fost menționat mai sus, termenul de 30 zile acordat pentru contestarea hotărârii, conform prevederilor art. 362 CPC, începe să curgă din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, iar alte excepții legislația nu prevede.

Este lipsit de temei și argumentul recurente cu privire la faptul că dispozitivul hotărârii nu i-a fost eliberat după pronunțarea lui, deoarece afirmația dată este una declarativă care se combate cu înscrisul efectuat pe coperta dosarului, din care direct rezultă că Vasilisa Iorga a primit copia dispozitivului la 05 aprilie 2013 (data pronunțării hotărârii primei instanțe contestate cu apel), fapt confirmat prin semnătura acesteia.

Nu constituie temei de admitere a recursului nici argumentul recurente cu privire la examinarea ilegală a cauzei în lipsa ei și a reprezentantului, considerând că instanța neîntemeiat a respins cererea cu privire la amânarea examinării cauzei.

Aceasta deoarece, concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii cu privire la amânarea examinării cauzei este una fondată, or în susținerea cererii date nu au fost prezentate probe confirmative, fapt ce indică la tergiversarea intenționată a examinării cauzei.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurent sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Vasilisa Iorga.

Se menține încheierea Curții de Apel Comrat din 18 februarie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Tutun-CTC” împotriva Vasilisei Iorga cu privire la rezilierea contractului, încasarea sumei, penalității și dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari